

opusdei.org

Mitt under vardagen förda till ett högt berg

Josef Arquer inbjuder till en
bedjande reflektion över Kristi
förklaring.

2010-08-06

På ett annorlunda sätt än många av
de liturgiska högtidsdagarna, som
man bedjande kan förbereda sig på,
står Kristi Förklarings dag den 6
augusti ensam där, mitt i vardagen.
Oväntad är den plötsligt där. Man
kan kanske känna sig som de tre

lärjungarna på den tiden,
överbaskade och förda till ett högt
berg, och kommer bedjande försöka
att på nytt upptäcka den annars
dolda gudomliga strålgansen hos
Människan Jesus. »Förklaringen på
berget är en bönehändelse; det blir
synligt vad som sker, när Jesus talar
med sin Fader: det innersta
genomsyrandet av Hans väsen med
Gud, vilket blir till rent ljus. I sin
förening med Fadern är Jesus själv
ljus av ljus.« (Benedikt XVI, Jesus från
Nazareth, s.357)

»Jesus tog med sig Petrus, Jakob och
hans bror Johannes och gick med
dem upp på ett högt berg.« De tre
synoptiska evangelierna återger
detta med olika nyanser. Lukas
nämner skälet till uppstigningen:
...”för att be”. För lärjungarna är
denna Herrens längtan att vara
ensam med Fadern välbekant.
Antagligen var de även denna gång
inställda på det. På nytt ser de på den

bedjande Jesus och vill lära sig att be som han.

Men denna gång händer något nytt. Man märker i evangelisternas skildringar språkets och bildernas oförmåga (jfr följande i Matt.17:1-9, Mark. 9;2-10, Luk. 9:28b-36). Enligt Lukas »förvandlades hans ansikte och hans kläder blev vita som snö«. Enligt Matteus lyste hans ansikte som solen »och hans kläder blev vita som ljuset«. Markus försöker som så ofta föra in färgrika detaljer i sitt evangelium. Men hur ska han skildra ljuset? Kanske har minnet av hans mor inspirerat honom, hur hon lade de nytvättade kläderna för blekning i solen? Han skriver: »hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder.«

Kristi förklaring i dagens ljus

Ljuset, som Kristus utstrålade, genomlyser det förgångna och

framtiden. Det förflutna: Mose och Elia »som visade sig i härlighet« och hänvisar till löftena i lagen och hos profeterna som nu ska uppfyllas i Jesus. Framtiden: »och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem.« Påven Benedikt kommenterar: »Med den Förklarade talar de om det, som de sagt på jorden, om Jesu lidande, men under det att de talar med den Förklarade om detta, blir det uppenbart, att detta lidande blir till frälsning, att det är genomsyrat av Guds härlighet, att lidandet skall förvandlas i ljus, i frihet och glädje.« (Jesus från Nazareths. 359)

Omslutna av ljus talar Mose och Elia med Jesus om lidandets mörker. Jesu förklaring lär oss idag, bortom de tre lärjungarnas dåtida upplevelser, att se de olika formerna av vårt eget lidande i Kristi ljus och bejaka dem för vår fulländning. »Kristi förklaring« – står det i katolska

kyrkans katekes (Nr 556) med ett ord av s:t Thomas av Aquino – »ger oss en försmak av Kristi ankomst i härlighet. ”Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet” (Fil 3:21). Men den påminner oss också om att ”vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike” (Apg 14:22).«

I slutskedet av förklaringen ser lärjungarna ett moln och hör en röst: »Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: ”Detta är min älskade son. Lyssna till honom. Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus”.« De är åter tillbaka i vardagen.

På Kristi förklarings dag 1978 dog påven Paulus VI. I predikan, som han inte längre kunde hålla, hade han skrivit: »Herrens förklaring kastar strålande ljus över vårt dagliga liv

och riktar våra tankar mot den odödliga bestämmelse, som denna händelse gömmer i sig (...) Denna kropp, som förklaras inför apostlarnas förvånade blickar, är vår broders Kristus, men samtidigt även vår kropp, som är bestämd för härligheten. Ljuset som flödar omkring honom är nu och framdeles också vår andel av hans kvarlåtenskap och härlighet. Vi är kallade att dela en sådan härlighet för ta del av den gudomliga naturen. En oförliknelig nåd väntar oss, om vi förblir trogna vår kristna kallelse: om vi i ord och gärning logiskt följer de i dopet pålagda förpliktelserna.«
